

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

berit menuḥa

Avraham mi-Rimon ha-Sefaradi

Amsterdam, 1648

גה דוקינ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11735](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11735)

שהוא השני יותר עמוק מן הראשון ואם תבין כוונת הניקוד
הזה תבין יסוד הק"ב ע"ד שלמה כמו שהשינו הראשונים
אנשי המעשה אשר היו מעול' ונשלם הניקוד השני ע"ד פרטו:

ניקוד הג'

הוא טהור וטובל בלי טהרה יותר מן
השני והוא ניקוד מיוחד מאוד מן
העמוקים שנכלס (כ"א שנעולם) זהו כי המאור הזה
מתפשט מן המקום שורש הנעלם מן חילן הקיים ויוצא דרך
גבולו בקו המישור הפונה מזרחה שמש והמאור הזה בתתו
פניו דרך המזרח מרוב הזכות שיש לו כדל' מן פניו מאוד
(כ"א מאור) וכעשה הנקף שני חלקים הא' פונה מעלה והב'
פונה מטה אבל כמא' יתרון גדול פונה למעלה מן הפונה
למטה כי הפונה למעלה מרוב זיוו כתימלאו פנות המרכבה
אור גם מאוד והתגברו האר"ה והש"ור שני השיות סומכות
הכסא וכתמלאו תפארת הא' דס והכ"שר והנימורות מרוב
השפע נתמלאו על כל גדותם ושפכו כולם אל ככר הירדן
הוא יס הערבה הוא מקום אשדות הפסגה הוא עמוק המלך
כי מרוב הזיו העליון שנתפשט מן המאור המביט למעלה
כתמלאו כל המאורות וכסה לכל המאורות והעמידו
במקומותיהם והמורס חלילה למקום המציאות וקשרם אלו
באלו ועשאן נוק' א' כדי שלא יתפרדו אלו מאלו ויהיו פועלים
אלו לבדם ואלו לבדם אבל זה המאור מוציא הספק (כ"א
הספק) ומתברר לכל המאורות אחד עם אחד כדי לאתר את
האהל להיות אחד ולהעמידו על משמרתו ועם תכונתו
וזהו לפי גדולת מאור הראשון והמביט למטה כמוכן הוא
אור גם מאוד מאיר לפי רוב הגדולה והת"ת וההמשלה
זה המאור הזה מרוב שפלותו מניע עד מקום המציאות מוצא
גם מאוד ממולא מכל אבני שוהם ואבני המילואים ומרוב
זכותו משריף את כל המלאכים הפועלים בלתי מאור
והיוצאי' מדרך האמונה והמתגבר בגאותו מיד כשרף בנהר
דיבור • והמאור הזה האחרון הוא מאור שמוסף על כת
השרפים וכולם נמשכו אליו כיונים קטנים אצל זיוו והדרו
ושניהם נמשכו להם שמות ע"ש המכמי' כי הם שנים האבדיה
לבעלה ושנים לכל מאור ומאור למקומו שם הראשון
והשני חירון ושם האחרון וניהאעומ' עירע (כ"א
וניהאעומ' עירע כ"א וניהאעומ' עירע) ואלו השני שמות יש
להם כ"ב אותיות כנגד כ"ב נימורות אשר נמשכו בשני
המאורות כי כל אות ואות נימור בשני עצמו וכל נימור
נמשכו שמו לבד אשר אין זה נקומו וכל הנמורות באים אל
מקום אחד ומשם נותפשטים בעשר דרכים לעשר מני

מלאכים ואשרי כן הדרכים מנורות חלילה ושנים למקומם ל'
מקום המציאות ולשני המאורות הם שב' א' שבאו' ראשונה
מן השם והוא ניקוד מיוחד מאוד וכמא' יוצא א' ממעל
לשני המאורות הללו שמשיך (כ"א שמשיך) אליו שני
המאור' ומגביהם ליו וימלא אותם ליו והוא טעם הרביעי
ועל כוונת הרקיע (כ"א רביעי) אמרו שהוא כוונת השם יהו' ה'
ולכן הכותב השם והאמורו נריך לאמורו בניקודו הנכון
ובשעמים שלו לעולם ואלו הן השעמים של יהו' הרביעי על
הי'וד משה'ה בה' כ"ל מ"ה שיו' כל (כ"א מפני שהוא אות של'
כל יוכל כ"א מה שיוכל) מתקתת באות השכייה נופטי שהיא
אות של רמזים מאריך באות השלשית וקף באות המוכחה
היא אות רביעית אות ה"א אשרי אדם מנא תכמה לידע
עיקר שם הזה מקום המוכחה והרומה והששון והשמימה •
ויוצא ה' המתגבר על כל המאורות והעולה ופניו דרומה
ומביט לעבר אחד ולעולם לא ירד ובעלותו נותפשטים ממונו
כל משכיות הנעלמות והנכונים המוכתרים ובתי אוננות
אשר למלך והוא מאור שכאשר הרים (כ"א מאיר הרים)
המוכתר באש המציאות אה' יה שזה המאור עולה אליו יוצא
להגבילו ומתקברים שני המאורות כאחד ומן ההתקברות
הנאה והמוכתר כמה מאורות יוצאים לשמים ולרבות גדולי'
ואדירים אין ערך לאורם ולזיונם המוכתר וכאשר זה המאור
השני עולה ומתקבר עם המאור הגדול נשניהם לא נראה
דבר לא מן הראשון שיצא להקביל ולא מן השני שפניו תימנה
ובהתעלם המאור' הללו מי ויכל לדבר הששון הגדול כשמש
פונה לעיר המלוכה שאין רעם וכמשך כאלו לא היה ולשאון
הגדול כשמש יוצא זיוו ועורב כזה שורה על המלאכי' ובין
הזיו והשאון כשמש דבר שאומר שאז שערס ראשיכם ושאו
פתחי' עולם ויצא מלך הכבוד וכשמשם הדבור הנאה והנעל'
מתקדמים לו לעומת לו ובהתעלם שני המאורות הגדולים
המאור שהוא עולה תוור חליל' מן אור לאור ומן מעל' למעלה
ושב למקומו כבאשוכ'ל מקו' ההדר והוא העול' הוא הכקר'
ברית כ"ל הכקרא כקליאל וכדרך העיקר נקרא אובו' גה
המפורש בניקוד הראשון והאחר שפירשתי נראה שהוא
תולדותיו של זה והשם ששמתי לה אחד הוא שמשל זה והוא
ניקוד חולם הוא סותם המלך העומד בכל הדברים והביא
אותם תחת ממשלתו והוא ניקוד אות שני' מן השם הנכבד
(כ"א יהוה) וזהו הניקוד הפועל בלי טהר' יותר מן הראשון
ומן השני • מאור הג' כאשר מתפשט מן מקורו מקור השני'
לכהונת את כמות הנבחר ולהעמיד על משמרתו משו' נבחרת
כאשר הוא יוצא מתחלק לשנים ואין זה יוצא בלתי זה שמה
הנבחרת

הנבחרת של שם
היכולת המביט
מלאכים הוד והי'
הנבחרת ולזהו
עבודת' ושניה
במין הסבכה ונ'
זה מקבלים ונ'
כאשר דבר שלא
ונמשכו לב' המ'
עומדים רבוצי'
בא' יוצא רעם ה'
בדיק' ושל נבא'
ערך ודמיון וה'
תופס מקו' ובה'
מקום כי מולא'
מכל אבני השם
הכיפה) ובה'
מגדלים הא' פוכ'
שומרי המומות
איתנין ושם הש'
הם שני המגדל'
שרפים) לאלפים
וכרובים ותרשי'
גבורתו וכפי מ'
בל אש כפי השג'
והשמו' הללו כמ'
גבורים הגדולי'
הנורכו קדושה
תקתיים את כל
גודל מעלתם ה'
למאור הראשון
דומ' כמו תולד'
גדול והנורא ו'
אלו שני המאור'
וכוהך נבחרה ע'
הראשון מתלק'
וביתן כח לכל ד'
מאוד ורמזתי מ'
הניקוד וכהר'
הידוע ב

הגבורה של שניהם כאשר עולים כתאכל גבורות הא' עם כל
 היכולת המובט נפון והמוצ' דרוס כאשר בראשי ו' ו' אלו שניה'
 מלאים הוד והדר ועטרת מלכות בראשם לכהונ' את כמות
 הגבורה ולהוציאם ולהביאם ולתקנם במשמרותיהם לעבוד
 עבודת' ושניה' המאורו' כ' מתגברי ומרוב הדרס כעשו ויונס
 במין השבכה ובשכבה הזאת שאר המאורו' עוברי' ובה שורפי'
 ובה מקבלים ובהיותם עולים כא' כסה את כל המאורות ולא
 בשאר דבר שלא כתבכה וחסו כלם ובמעלותם הגדול' מאוד
 ובמלאו' לב' המאורות הללו גבולין שעד שם הן מניעים ושם
 עומדים רבוצין ומן המקו' הזה יוצא זיו והדר ומן התמכרם
 בא' יוצא רעם העליון ומן המקו' הזה יוצא כל מיני העדן של
 צדיקי' ושל נבא המרום ואלו הארכים (כ"א העדנים) אין להם
 ערך ודמיון והם עתים שמהם נהני' הנשמו' והוא זיו שאיכנו'
 תופס מקו' ובהיותו שורה על ראש הסכיד (כ"א הסכד) תופס
 מקום כי ומלא את ראשו ומנבא ראשו כדמיון עטר' ומולאו'
 מכל אבני השמים ואבנים הטובות שמימלאו' תחת הכסוי (כ"א
 הכיפה) ובהיות שני המאורות הללו מתגברים כראו' כשני
 מגדלים הא' פוכה לנפון והא' פוכה לדרו' ובראש לו המגדלים
 שומרי המומות ואלה שמותם שם הראשון הפוכ' דרוס נקרא
 אֲתֵיקָן ושם השני הפוכ' נפון גִּלְיָהָ שני שמו' גדולי' טובי'
 הם שני המגדלי' החוקים והטובי' אשר משם מתפרנסים (כ"א
 פרס) לאלפים ולרבבות ויונס מתפרנסים משמלי' ואופכים
 וכרובים ותרשישי' ובני האלים ומלאכים ואישים כל א' וא' כפי
 גבורתו וכפי ממשלתו כך הוא מקבל וכן עול' עד מקו' כורא'
 כל איש כפי השגתו שהו' משג' והוא יקוד יירי שבאו' שלישית
 והשמו' הללו כמה גדול' מעלתם הם שמו' עומדי' על הדברי'
 גבורים הגדולים לפעול ומאוד קדושים שמרוב קדושתם לא
 הונרכו קדושה אחרת כי הם הנופים בכל הדברים ורואים
 תפתי' הם את כל המאורו' בקערות קטנו' לפי קטנותם ולפי
 גודל מעלתם הגדול' של לו הב' הכל והמאור הדביעי דומה
 למאור הראשון וזולת שתחת (כ"א שזה) הראשון הוא עומד
 דומ' כמו תולדות הראשון והשמו' שמימלאו' לראשון כמכלול
 הגדול והכורא' ואלה הם יושפצחי' רון וגיהאעומ' עירע
 אלו שני המאורות הם כיקוד שבא' שבאות הדביעי מן השם
 ונוסף גבורה ע' ו האחרון מן הראשון שזה האחרון (כ"א
 הראשון) מתלק שלל לכל המאורות . ומשקה לנכות המלך
 ונותן כמ' לכל דבר ודבר זה הכיקוד שהו' השלישי הוא כורא'
 מאוד ורמזתי מעלותיו ואם תעיין תראה כל העיקר וסימן
 הכיקוד וכהר יוצא מעדן להשקות וזה הסימן הוא חותם
 הידוע באיברי בני ישראל ומכאן אביא לך ראייה

השכרית סומך המרכבה ושום חכם לא הניע לסודו של אלו
 הד' תיבות שהם וכהר יוצא מעדן להשקות . והרביעי לו ד'
 מאורו' ככללו בד' התיבות הם ד' פכות המרכבה על תכונתם
 ומינין של לו ארבע תיבות הם מכות מילה ראשי תיבו' שלהם
 נימ' ל' ואלו הד' מאורות שהם ב' ד' ה"ת הללו סימן וי' מל' כולם
 ככללו במקם אשר בישראל אשר הוא בראשון אור עומד וזהו
 ונהר וזהו עיקר קמתו עומדת בו השכי' הוא אור יוצא אור
 שמתפשט קמתו בעולם הג' אור מעדן שקמתו מעדנת
 העצמות לאשר שמקבלין מימנו הד' להשקות אור מפרנס .
 (כ"א מתפשט) כן (כ"א מן) החכם המוכים לכל העולם
 באמתו ועליו עומדים וזה הסבוק הוא סוד הברית כמו
 שרומזין ראשי תיבותיו וי' מל' לאשר כך את הג' ויונס ישרד
 והיה לד' ראשים שהם ישראל ורע הקודש ונבאן כשלמו דרכי
 ניקוד הג' על כללים ופרטים כאשר נריך להיות גלוי וידוע
 אל חכם מבין ככל החכמה ומי שמבקדק ככאן יוצא חכמה
 ודעת הרבה ויוסיף לקם גם יוסיפו לו שנות מים :

ניקוד הר'

כורא' מאוד ממוזג (כ"א ממוסך)
 ברמזים ובגבורה ממהר לפעול ומן
 הג' הכו' ככבד והוא מורא הייחוד מן המפורשים למעל' יותר
 גייתר כמו שאמרתי אם תעיין באלו דרכי הנקודה תבין לני
 אתה עובד ולמי אתה מודה לאלה עליך כי כל הדרכים לא
 נראו אלא זאת כלא היו ולא כדמו (כ"א נראו) לעולם ואלו
 המאורות הם גדולים וכוראים כפי שתראה עכשו מאור א'
 מתפשט מן מקום המניאות הכורא' אשר לדמיונו אין דמיון
 ולקויוכו (כ"א ולמראיתו) אין קויון אשר ולמראהו אין מראה
 שדמה לו ולמשלתו אין ממשלה אחרת כמהו זולתי המניאו'
 ולגבורתו כל הגבורות כראו' כלא היו ויכא' זה לפעול ולנהוג
 את שורש המנוקות והכמות ולהוציא ולהביאו ואם מאור זה
 יצא לנהוג את השם הכבד עא' כו' גבורותיו שאין להם סוף
 ובנאת המאו' הזה לפני אדונו המאורו' שכתפסו מן זכותו
 ומן הדור סובבים אותו הם המרככים לפניו כל מיני תפילה
 ושמת' הם שמימימי' השרה והקדוה לכל הפנות (כ"א פנות
 העולם) והמאור בהמנע כולם עומד (כ"א הולך) כדמיון מלך
 ועטרה בראשו ושאר המאורו' קוראים לפניו אברך ובהתגברו
 לעלות נראה כדמיון סולם צין ג' מעלות זו גדולה מזו וזו
 גדולה מזו והג' מעלות מי יוכל לדבר גבורתם וממשלתם
 כמה כתבאו (כ"א כתאו) ועלו מעלה מעל' ובעלותו מעלה
 מעלה כראו' כדמיון ג' סלונות מאירים לכל נבא המרום והג'
 סלונו' הם מאירים לכל הדברי' ולכל המאורו' ועליה' מ' וסודים